

FITXA PER A TREBALLAR EN SÚPER PEPO I EL JARDÍ DELS DESITJOS

Amb aquesta activitat treballem

Cerca de solucions als problemes.
Conseqüències dels nostres actes.
Repercussions de les nostres activitats en l'entorn i la natura.
Reconèixer els nostres errors i buscar solucions a aquests.
ODS: **13 i 15**, en tractar la història sobre el respecte a la natura i les conseqüències dels nostres actes.

[Coneix els ODS.](#)

Durará

Una sessió.

Necessitarem

Conte o Vídeo *En Súper Pepo i el Jardí dels Desitjos*.

Cicles 1, 2

Consideracions prèvies

Els autèntics Superherois han de tenir una sèrie de capacitats que els permetin estar pendents de les persones i resoldre els problemes que se'ls plantegin. Han d'aprendre a observar, analitzar circumstàncies, informació, història, ...

Poden posar en pràctica aquestes capacitats analitzant la informació que apareix en la història i sempre, ajudar altres persones a sensibilitzar-se amb el que han après d'ella.

Hi ha diversos ensenyaments importants que sorgeixen d'aquest conte:

- Ser conscients de les ocasions en les quals, en la nostra vida quotidiana, estem malbaratant menjar.
- Prendre consciència que, en un món global, tots els comportaments són importants.
- Sentir l'important que és ajudar altres persones a sensibilitzar-se.

Desenvolupament

Llegir el conte o visionar el vídeo.

Prova d'atenció (opcional, depenent de l'edat de la classe)

En finalitzar la lectura, i depenent de l'edat de la classe, podem iniciar una ronda de preguntes per tal d'assegurar-nos que han comprès el seu contingut.

Hauran de respondre si les següents afirmacions són Veritables o Falses:

- Na Teresa s'encarrega de cuidar el jardí del "col·le" i regala a la seva amiga Cèlia les flors perquè les vengui en el mercat.
- En Súper Pepo va fer molt bé en tapar el forat de les abelles perquè així va evitar que piquessin a més persones.
- Que no hi hagués flors al jardí aquesta primavera no tenia res a veure amb les abelles.

- Les abelles són pol·linitzadores i ajuden a estendre les llavors perquè creixin les flors.
- Els autèntics Superherois com en Pepo mai s'equivoquen.
- En Súper Pepo, encara que es va equivocar, va saber trobar una solució al problema.

Cal reflexionar

Reflexionar sobre el contingut del conte, a partir de preguntes com aquestes:

- A què es dedica na Teresa? I na Cèlia?
- Què ressaltem de la figura de na Teresa? I de la figura de na Cèlia?
- Quin problema trobem en la història? Per què es produeix?
- Quina és la resposta d'en Pepo davant el descobriment d'aquesta situació? Quines conseqüències produeix? Què fa en Pepo per a solucionar-ho?
- Què podem aprendre d'en Pepo en aquesta història?
- Encara que no se l'esmenta en el conte, a quin Supermalvat ajuda, sense voler, en Súper Pepo en aquesta història?

Aquesta història té diversos ensenyaments importants. Comenteu els que més us hagin cridat l'atenció.

EN SÚPER PEPO I EL JARDÍ DELS DESITJOS

Hola sóc en Pepo! Ja fa tres anys que a les tardes, en sortir del "col·le", vaig a l'Acadèmia de Superherois de Jotam. I com que he treballat dur i, sobretot, he escoltat i ajudat els altres, he aconseguit les meves tres capes de colors: la Blava en el meu Primer curs, la Verda en el Segon i la Vermella en el Tercer.

He de dir-vos que el més dur per a un Superheroi com jo, no és aconseguir les capes sinó mantenir-les després.

Estar sempre atent al que passa al teu voltant és molt difícil i molt cansat. Per això, aquella vegada sí que vaig ficar la pota fins al fons i en comptes d'ajudar vaig empitjorar les coses. El millor serà que us expliqui el que va passar.

A l'hora del pati, el que més ens agrada fer a la meva amiga Irene i a mi és visitar na Teresa. Ella s'encarrega de tenir cura de l'escola quan no hi som i també del jardí. Ens encanta que ens ensenyi els noms de les flors i com hem de tenir-ne cura perquè creixin. Nosaltres l'anomenem El Jardí dels Desitjos, perquè mentre les olorem demanem desitjos a veure si se'ns en compleix algun.

Na Teresa ens va explicar que la majoria de les flors les regala a la seva veïna Cèlia que ha vingut d'un país molt llunyà. Per arribar aquí va haver de creuar en avió un mar molt gran. Com que els bitllets costen molts diners, na Cèlia ven les flors que na Teresa li regala al mercat i amb això aconsegueix reunir el que necessita per viatjar i visitar la seva família. Però què havia passat? El jardí del col·legi sempre havia estat molt bonic però, aquell any, quan va arribar la primavera, quasi no hi van sortir flors i ningú no sabia per què.

Un mes abans de la primavera, jo estava amb els meus amics al pati. Jugàvem a fet i amagar entre els arbres quan, de sobte, van sortir un munt d'abelles d'un rusc.

Na Irene va començar a plorar. Una abella li havia fet una bona picada a la cama.

Com que jo sóc un Superheroi, la meva obligació era ajudar els meus amics i evitar que les abelles piquessin més nens. Vaig pensar i vaig pensar i se'm va acudir una gran idea, o si més no, això vaig creure: tapar el forat on vivien les abelles amb paper i cinta adhesiva. Així tots els nens podrien jugar tranquils al pati.

No em vaig adonar de la meva equivocació fins unes setmanes després, quan la "profe" ens va explicar a classe la pol·linització. Ja sé que és una paraula molt rara però jo mai no l'oblidaré. La "profe" ens va dir que les abelles són pol·linitzadores, és a dir, que quan van a buscar a les flors el nèctar per fabricar la mel i s'hi posen a sobre, arrosseguen amb les potetes del darrere el pol·len. Aquest pol·len, en caure en altres flors, fa que creixin i surtin més flors. "Ui, ui, ui!", vaig pensar. "Crec que he causat un bon embolic no deixant que les abelles compleixin la seva funció". Na Irene em va mirar amb els ulls grossos com plats mentre la "profe" continuava parlant del paper de les abelles a la natura. En acabar la classe vam sortir corrents al jardí per treure el paper que tapava el rusc de les abelles, però ja era tard, havien desaparegut.

Compreneu ara per què em sentia tan trist? Na Teresa s'havia quedat sense les flors que tant havia cuidat, na Cèlia sense poder visitar la seva família i l'escola sense colors... quin Superheroi estava fet! Aquella tarda ni tan sols vaig poder concentrar-me a l'Acadèmia, només pensava en les abelles, les flors i la pol·linització.

En acabar la darrera classe vaig decidir explicar-ho també a la "profe" de l'Acadèmia.

- Vaig fer una cosa que no està bé, estic trist i, a més, crec que a part de na Teresa i na Cèlia, les abelles han d'estar molt, però que molt enfadades amb mi.

- No cal que et posis trist Pepo, a vegades ens equivoquem, pensem que arreglem un problema i el que estem fent és causar-ne un altre. Però el més important és que ho vas fer perquè pensaves que ajudaves els altres, i t'has adonat del teu error. Durant les vacances pensa què pots fer per solucionar-ho.

Vaig fer cas a la professora i... a que no sabeu què va passar? Doncs que aquest curs em vaig oferir per ajudar na Teresa a tenir cura del jardí, durant tota la tardor i l'hivern.

Aquesta primavera de nou hi ha moltes flors!, perquè ningú no ha molestat les abelles.

A la "profe" de l'Acadèmia de Superherois li va semblar genial que ajudés na Teresa i em va felicitar per la meva decisió:

- Encara que et vas equivocar, Pepo, has sabut buscar una solució. Ara al Jardí dels Desitjos torna a haver-hi flors, na Teresa està contenta, na Cèlia ben aviat podrà visitar la seva família i tots heu entès la importància de respectar les abelles, encara que piquin! Has demostrat que segueixes mereixent la teva capa Vermella.

Aquesta vegada vaig aprendre una bona lliçó: hem de ser responsables i abans de fer alguna cosa pensar molt bé si pot ser dolenta per als altres.

I recordeu: fins i tot els Superherois com jo ens equivoquem, però el que és important és adonar-se'n i buscar una solució, si tu no la trobes tot sol sempre pots demanar ajuda als altres!

Fins a la propera aventura, futurs Superherois.

Petrolex